

Cada any és diferent, sorprenent i engrescador. Això és el que us hem anat desitjant al llarg de tots els calendaris editats pel Centre d'Estudis Canongins Ponç de Castellví. Però aquest any 2010 volem i desitgem que sigui excepcional. No només pels habituals desigs de benestar i felicitat que com sempre us reiterem, sinó excepcional perquè finalment esperem que sigui l'any de la plena municipalitat, de la segregació, de la independència. Una data rodona per superar 45 anys d'annexió amb la ciutat de Tarragona. Els tràmits parlamentaris segueixen el ritme previst i tot fa preveure que la collita de la llibertat municipal resplendirà ben aviat al cistell canongí amb totes les garanties institucionals.

Han estat molts anys de lluita i d'esforç, de gestions, reunions, escrits i reivindicacions. De mal gust de boca i de desencís però també d'esperança i d'il·lusió. Tot ho hem esmerçat per al bé de la Canonja-poble, ja sigui amb gestos simbòlics, reivindicacions sonores, manifestos i escrits a la premsa, pressions institucionals als partits amb responsabilitat de govern. Tot ho hem treballat a fons, amb energia activa, per aconseguir el lluminós vitrall de la plena llibertat com a poble. S'han utilitzat camins imprevisos, relacions casuals, vinculacions d'amistat, oportunitats mediàtiques, opinions de sinceritat. Tot ho hem utilitzat per tal d'aconseguir la meta proposada, l'objectiu desitjat, la restitució anhelada. I tot s'ha procurat de fer sempre amb el màxim consens de sensibilitat, de diàleg necessari i d'estira-i-arronsa en l'equilibri institucional per tal d'arribar a bon port. Segur que en aquest llarg procés hi han hagut esgarrinxades, malentesos, personalismes improductius, negociacions sonades, escepticismes reiterats. Però els qui sempre hem cregut en el camí de retorn de la Canonja com a poble, tot i el futur incert plantejat en alguns moments, mai hem deixat de tirar el cordill de l'estel per tal de mantenir ben alta l'esperança.

Al llarg dels 27 anys de vida del nostre Centre d'Estudis Canongins un dels seus objectius prioritaris ha estat precisament la lluita per tornar a aconseguir la plena municipalitat. Potser hem errat algun tret, però ens sentim satisfets de la trajectòria realitzada i de l'esforç invertit en aquest objectiu. La cursa de fons s'ho valia i el premi que aviat obtindrem no serà res més que l'èxit de tots els qui hi han volgut creure.

Cadascun dels calendaris, anualment editats, ha pretès reflectir moltes de les singularitats de la Canonja com a poble. Però ens quedava la traca final en aquest solemne recorregut visual de la identitat canongina: les manifestacions de carrer. Perquè la Canonja ha mostrat també la seva identitat inequívoca a l'aparador dels seus carrers: Cavalcada de Reis; processons devocionals dels seus patrons a les festes majors; tradició de Setmana Santa i Corpus; rues de Carnaval, majorettes i festivitat de la pagesia el 15 de maig; fira Batibull amb tot el gran suport del moviment escolta; trobades de gegants, castellers, Parc de Nadal i ballades de sardanes a la plaça, i sobretot, també, manifestacions reivindicatives per tal d'exercir la força del poble en la lluita pels ideals. La primera d'aquestes grans manifestacions populars fou per la festa major d'estiu de 1976 amb un lema punyent contra les autoritats tarragonines presents al balcó de l'ajuntament: "No vingueu a presidir, sinó a complir". Després vindrien altres manifestacions populars de solidaritat amb la resta dels Països Catalans com les arribades del Foc de Sant Joan o la cantada popular Una veu per al món, el 30 d'abril de 1986, amb motiu del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Altres accions reivindicatives podrien ser la sol·licitud de rectificació del padró municipal de Tarragona per tal que els canongins figuressin com a nascuts al seu poble i no pas a la capital (1991); també el manifest contra la inseguretat industrial (1992); la manifestació per al no pagament dels rebuts de l'aigua pel dèficit en el seu subministrament; la gran manifestació (1995) a favor de la creació de l'Institut d'educació secundària (que reproduceix la portada); la lluita pel manteniment del servei mèdic del CAP i la mobilització del juliol de 2004 per no perdre la consulta del pediatre. Però la concentració popular per excel·lència fou a la plaça de la Raval durant la vigília de Tots Sants de 1998. Un manifest endegat per la revista Estímul per reivindicar la plena municipalitat amb l'adhesió de més de mil persones i el recolzament posterior de tot el consistori canongí, ha quedat en la memòria del poble com la festa de la castanyada a partir de la qual es constituí la Plataforma per a la plena municipalitat i suposà l'últim gran moviment popular per a la segregació.

QUE TINGUEU UN BON ANY 2010

Reproducció fotogràfica i disseny:

Textos: **FRANCESC ROIG QUERALT**

Amb el suport de:

Ajuntament de la Canonja

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

"la Caixa"